

גט פשוט פרק עשרי הבא בתרא

עין משפט
גר מצוה

קלָב אַמְתָּה
 מִלְוָה וְלֹטָה כֶּלֶב כְּנֵי
 נְצָרָנוֹת וְגַמְגַמְתָּה כְּמָגָן עֲשָׂרָה
 נְזָר וּמְשָׁעָר כְּמָשָׁעָר
 קְלָבָה כְּמָתָּה כְּמָתָּה
 קְלָבָה בְּמַיִּה סָסָק כְּמָסָק
 גְּמָגָן סָס וּמְשָׁעָר
 חַמְתָּה סָס שְׁפָרָה יְהִי
 קְלָבָד הַמִּיְּה סָס כְּבָד
 וּשְׁמָנָה נְצָרָנוֹת וְגַמְגַמְתָּה
 סְמָגָן סָס צְעַדָּה חַמְתָּה קְלָבָה
 שְׁמָנָה :

רשות

ר' ב'. מילר נפלוע ונל' סודיעס טב' בנות צהס סיפה מודיעס טמיה טו' נפלוע נפלען קענט דטניין לון' לו' נכקס' (טהרין) יכול שעליך לדומתו עד מהר קיטכער ערנו' ווילנא נכקס' מה לוי טס זמחה חומת' עד ציגלו' סיינומיס מס לי' טס זמחה חומת' עד ציטכל ערנו': **וְאַם** בתב' בו'

רבן שמעון בן גמליאל אמר אם יש נכסים
ללויה אחד זה ואחד זה לא יפרע מהן ^ה אמר
רביה בר חננה אמר ר' יוחנן כל מקום ששנה
רשב ^ג במשנתנו הלכה כמוותו חוץ מערב
וצידון ורואה אחרונה אמר רב הונא הלוחה
ואני ערב הלוחה ואני פורע הלוחה ואני חיב
הלוחה ואני קבלן תן לו ואני פורע תן לו ואני חיב
תן לו ואני ^ט (נותן) כלון לשון קובלנות הן
איבעיא לך הלוחה ואני קבלן תן לו ואני
ערב Mai אמר ר' יצחק לשון ערבות ערבות
לשון קובלנות רב חסדא אמר כלון
לשון קובלנות הן בר מהלוחה ואני ערב רבא
אמר ^ט כלון לשון ערבות הן בר מתן לו ואני
נותן ^{א'} מר בר אמיר לרב אשיה הבי
אמרABA תן לו ואני ^ט נתן אין למלה על
הלויה כלום ולא היא לא מיפטר לה מיניה
דמלוה ^{ב'} עד שישא ויתן ביד ההוא דיןיא
דאחתיה למלה לנכמי ^ט דלויה מקמי לרلتכיה
ללויה סלקיה רב חנין בריה דרב ייבא אמר
רבא מאן חכמים למועד כי הא מילחא אי
לאו רב חנין בריה דרב ייבא כסבר ^ט נכמי
דבר אינייש אינון מערביין ייתה ותנן ^ט חמלוה
אתה חבירו ע"י ערב לא יפרע מן הערב
וקי"ל לא תבע ערב תחלה יההוא ערבה
דייתמי דפרעה למלה מקמי לדודעינו
לייתמי ^{א'} ר' פפא פריעת בע"ח מצווה ויתמי
לאו בני מעבר מצווה נינהו ורב הונא בריה
דבר יהושע אמר ^ט אמר צרכי אהפיסה
מאי

מוספֶת תומפות